

2. adventna nedelja

DRUŽINSKO BOGOSLUŽJE

Zberemo se pri adventnem vencu, ki ga namestimo na prostor, kjer bodo pozneje postavljene jaslice. Bogoslužje začnemo z znamenjem križa, nato preberemo molitev. Med posameznimi besedili lahko pojemo ali poslušamo adventne pesmi.

ADVENT

V tem adventnem času postaja svet tišji. Vse okoli nas izgublja barve in blede. Mrazi nas. Manj smo razpoloženi za glasni hrup. Mnogo raje in lažje kot v drugih letnih časih se zadržujemo doma in tudi v samoti. Ta čas nam je dan, da zmoremo sami sebi tiho in vztrajno dopovedovati, kar nam govori naša vera. To je čas, da besede vere potrdimo: verujem v večnost Boga, ki prihaja v naš čas, v moj čas. Pod utrujajočimi vzponi in padci življenja že skrito raste življenje, ki ne pozna več smrti.

Po kratki tišini eden od članov družine prebere:

»Advent je čas pretresa,« pravi Alfred Delp. Advent je čas odprtih src. Advent je povabilo, da odprem sebe in svoje srce, se pustim dotakniti – da najdem otroka namesto kralja, hlev namesto palače, vola in oslička namesto plemenitega žrebca. Kdor sprejme Boga kot otroka, zanj ne bo ostalo nič več tako, kot je bilo prej. Svoje življenje bo gledal z drugačnimi očmi. Kdor ima adventno srce, ta gleda s srcem in sliši s srcem. In to je pot resničnega življenja.

Iz evangelija druge adventne nedelje – Marko 3,1-8 (prebere oče ali mati):

Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravnajte njegove steze! Tako se je pojavil Janez Krstnik v puščavi in je oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov. K njemu je prihajala vsa judejska dežela in vsi Jeruzalemčani. Dajali so se mu krstiti v reki Jordan in priznavali svoje grehe. Oznanjal je: »Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklonil pred njim in mu odvezal jermen njegovih sandal. Jaz sem vas krstil v vodi, on pa vas bo krstil v Svetem Duhu.«

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. **Zdrava Marija...** Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. **Zdrava Marija...** In Beseda je meso postala in med nami prebivala. **Zdrava Marija...**

Letošnji adventni čas obhajamo v letu Cerkevne socialne nauka pod geslom: »Pravičnost v ljubezni!«

Vsaka vojna vodi človeški rod v samomor: »izobraženi človek enaidvajsetega stoletja« je nasilje naredil za cilj svojega ravnanja; svoje moči in sposobnosti povsod po svetu zlorablja za pobijanje in izkoriščanje. Kako bi se dalo ljudi spremeniti? Velike ideje doživljajo krvavo polomijo, velike sanje tonejo v morju sovraštva. Ostane edino še ljubezne, pristna ljubezen do bližnjega, katere zgled nam je dal Jezus Kristus. Ljubezen ne pozna izkoriščanja, razredov in ras, ljubezen ne dopušča vojne, ljubezen je močnejša kot smrt.

Moli oče: Vsa umetnost življenja je v tem: ljubiti. V tem je skrivnost sreče, edine sreče, ki se jo spleča okusiti. Povejmo to tistim, ki delajo slabo, in skušajmo jih spreobrniti. Pokažimo jim, da so na napačni poti, da je vsako slabo dejanje sokrivo nesreče v svetu in da samo

dobrota vodi k veselju. Očenaš, Zdravamarija...

Vsak izmed družinskih članov pove prošnjo s svojimi besedami, drugi odgovarjajo: prosimo te, usliši nas!

Voditelj molitve moli naslednjo molitev:

Današnji način življenja je tako hiter, da lahko otopimo, da v sebi otrdimo, da le še funkcioniramo – pa nič več resnično ne živimo. Kako bomo razumeli bolečino, če nismo sočutni? Kako bomo dali piti žive vode, če so v nas presahnili izviri in studenci? O Bog, prepoji sušo našega življenja! Oživi, kar je v nas umrlo. Ne dopusti, da otrdimo ali postanemo neobčutljivi! Ne do sebe in ne do drugih!

Slava Očetu in Sinu...

